

for Lærerne at undervise i Ungdomsskolen indenfor samme Tid, som de ifølge Læseplanen skal arbejde i Skolen. Om de underviser i Ungdomsskolen eller i Børneskolen, turde dog være det samme; man kan i hvert Fald ikke sige, at det er en Tvang, der paalægges Lærerne, naar de ikke faar deres Timetal forøget af den Grund.

Saa længe vi ikke har nogen Bestemmelse, der sikrer de unges Ret til at gaa i Ungdomsskolen, saa længe tror jeg ikke, at den Skole faar den Betydning, som den skulde og burde have.

Formanden: Folketingsmanden for Randers Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Gerud Jensen: Jeg skal kun gøre den ganske korte Bemærkning, at jeg mener i Modsætning til det ærede Medlem, at skal vi have en saadan Skole frem ved Tvang, faar den ikke stor Betydning. For mig staar det saadan — maaske jeg ser fejl —, at Skolen ikke skal søges af Frygt og Tvang, men af Lyst og Trang.

Karen Ankersted: Da vi i den overordentlige Rigsdagssamling havde Lovforslaget om Udvidelse af Nyborg Straffeanstalt til Behandling, rejste det ærede 2det Medlem for Hovedstaden (K. M. Klausen) en Anke mod Arbejdsmetoden derovre. Han sagde, at det var trist at se, at en stor Del af de unge hele Dagen igennem kun var beskæftigede med at sy Kokarder paa Militærkasketter og en anden stor Del med at lave Rammer til Soldatertornystre. Nu tror jeg nok, at det ærede Medlem havde de sorte Briller paa, som han altid har, naar han taler om Militæret, men man fik dog et levende Indtryk af, at der var en umaadelig Kedsommelighed udbredt over hele Arbejdet derovre. For ikke at blive misforstaaet vil jeg straks sige, at jeg absolut ikke undervurderer Nødvendigheden af Straf og absolut ikke vil være med til at udviske Forskellen mellem Ret og Uret og kaste alt over paa Samfundet, saaledes at vedkommende ikke selv staar som den, der har Ansvaret for sine Gerninger. Men vi maa jo erindre, at Hensigten med Nyborg Straffeanstalt har været en anden end med de almindelige Straffeanstalter. Der er her Tale om de Første-Gangs-Forbrydere, om de ganske unge Fanger, der for en ikke kort Tid berøves deres Frihed, og Meningen med denne Straffeanstalt var, at her skulde

Opdragelsen gaa forud for Straffen. Man opnaar absolut ikke noget godt ved at underkaste de unge en saa ensformig og kedsommelig Arbejdsmetode som den, det ærede Medlem omtalte; det er i alt Fald min Erfaring gennem mange Aar — jeg har i over en Menneskealder haft med Børns og unges Undervisning at gøre. Nej, er der nogetsteds, hvor det gamle Ord gælder: Alvor og Gammen kan godt tilsammen, er det netop, hvor der er Tale om at arbejde med unge. Og her gælder det netop om at bringe de unge paa ret Køl igen, at gøre dem til samfundsnyttige Borgere, saaledes at man, naar de forlod Straffeanstalten, kunde sige, at een Gang er ingen Gang. De skal paavirktes saaledes, at de kan gaa ud derfra som de Borgere, de var, inden de begik Forbrydelsen. Derfor er det nødvendigt at sørge for at faa en anden Arbejdsmetode indført derovre. Det gælder om at faa de unge til at forstaa deres Menneskeværd, til at forstaa, hvad Meningen er med deres Tilværelse her i Livet. Mange af dem har levet under daarlige Forhold, mange af dem har levet en stor Del af deres Liv paa Gaden. De burde nu komme ind under en god Paavirkning af Mennesker, der virkelig med Alvor og Kærlighed vilde tage sig af dem, undervise og opdrage dem, saa at de kan vende tilbage til Samfundet som nyttige Borgere. Derfor skal Arbejdsmetoden anlægges saaledes, at man ikke beskæftiger dem med et ensformigt og kedeligt Arbejde, men søger at individualisere, saa at hver af de unge faar Lov til at udføre det Arbejde, som han har Evner til og Lyst til. Det gælder om at give dem Kærlighed til Arbejdet; Aarsagen til saa mange Forbrydelser er, at de paagældende ikke har haft Kærlighed til Arbejdet og derfor hurtigst muligt og paa en let Maade har villet skaffe sig Penge ved at tilvende sig Næstens Gods. Jeg tror, man kom ind paa den rette Vej, hvis man i selve Fængselet begyndte med en Undervisning af en saadan Art, at man derved lagde Grunden til et Arbejde, de senere kunde fortsætte med. Desuden kunde man — jeg ved ikke, om man allerede gør det —, naar de er kommet ud af Fængselet, støtte og hjælpe dem til at fuldføre deres Uddannelse, hvis det ikke var sket i Fængselet. Det vilde naturligtvis komme an paa Længden af deres Fængselsophold, om de kunde naa til en saadan Dygtighed i et eller andet Arbejde, at de senere kunde ernære sig ved det; men var de ikke naaet saa